

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoP/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315200025
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2315200025.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti o maloleté deti: G. X., narodená XX. L. XXXX a G. X., narodená XX. U. XXXX, obidve bytom u matky, zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, matky: Mgr. F. X., narodená XX. U. XXXX, bytom F., U. XXXX/XX, zastúpená splnomocnenkyňou: FARDOUS PARTNERS, s.r.o., Šaľa, Hlavná 6 a otca: Ing. F. X., narodený XX. U. XXXX, bytom F., I. XXX/X, zastúpený advokátkou: PhDr. JUDr. Jaroslava Balážiová, Trnava, Dolné Bašty 2, za účasti Okresnej prokuratúry Galanta, so sídlom Galanta, Obrancov mieru 2, o zmenu osobnej starostlivosti a iné, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo 14. júla 2015 č. k. 16P/1/2015-133 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia dočasným zverením maloletých detí do jeho starostlivosti do skončenia konania vo veci samej (v ktorom sa otec domáha zmeny v úprave rodičovských práv a povinností prevzatím maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti, uložením povinnosti matke platiť na ich výživu a úpravou styku matky a detí, s alternatívou striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždňových intervaloch). Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 75 ods. 1, 2, 4, 6 a 8, § 76 ods. 1 písm. b/ a § 102 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne rozhodnutie zdôvodnil absenciou nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy ako aj potreby dočasnej úpravy pomerov maloletých detí (ktorá by bola v ich záujme). Vôľu maloletej G.it' u otca a jej pozitívny vzťah k nemu vyhodnotil danosťou povahových rozdielností matky a dcéry, ako aj spôsobom uplatňovania rodičovských práv matkou. Zdôraznil, že maloletej však neprislúcha rozhodovať aj za svoju mladšiu sestru maloletú G., nad ktorou drží ochrannú ruku. Súd prvého stupňa zohľadnil potrebu maloletej G. vyrastať v stabilnom prostredí, ktorá sa od rozvodu svojich rodičov v roku 2011 nachádza výlučne v starostlivosti matky. Medzi rodičmi ide o dlhoročný konflikt, s ktorým sú spojené vzájomné útoky a snaha ovplyvňovať deti vo svoj prospech. Návrh otca označil za účelový, ako reakciu na návrh matky na zvýšenie výživného (o čom má svedčiť skutočnosť, že v alternatívnom návrhu na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti nenavrhol platbu výživného s cieľom vyrovať životnú úroveň detí, napriek svojmu niekoľkonásobne vyššiemu zárobku). Situáciu v rodine začal otec riešiť až v štádiu hrozby reálnej možnosti zvýšenia výživného (pričom na prvé pojednávanie sa napriek doručenému predvolaniu nedostavil).

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie otec s návrhom na jeho zmenu odovzdaním maloletých detí do jeho starostlivosti. V odvolaní poukázal na negatíva konania matky, ktoré predstavuje pre deti riziko v dôsledku nepredvídateľnosti jej konania (pri spôsobe uplatňovania rodičovských práv), čo môže mať nepriaznivý dopad na život a zdravý vývoj detí. Vytýkal súdu prvého stupňa podcenenie obsahu výpovede maloletej G., ktorá pred opatrovníkom opísala podmienky, v akých s mladšou sestrou žijú. Zdôraznil potrebu upriamania pozornosti na podanie trestného oznámenia matkou na maloletú dcéru

G. (v súvislosti s jej výpoveďou). Súd prvého stupňa sa podľa jeho názoru nevysporiadal ani s písomnou správou predchádzajúceho školského zariadenia navštevovaného maloletou G., ktorá poukazuje na reálne ohrozenie zdravého duševného vývoja maloletej (negatívnym vplyvom matky, ktorá obmedzuje jej prirodzené sociálne kontakty, izoluje ju a uzatvára do svojho nie normálneho sveta). Maloletá G. je podľa správy zakríknutá, zajakáva sa, nesamotná a vyčkáva na pokyny aj pri riešení bežných jednoduchých situácií. Podľa otca matka deformuje jej predstavy o rodine, z ktorej vymazala otca. Osobne bola svedkom agresivity matky, ktorá kopala do dverí v školskom zariadení. Mieni prehlásiť maloletú G. do inej školy, s čím on nesúhlasí. Aj súd bol konfrontovaný s agresívnym správaním matky, za ktoré jej uložil poriadkovú pokutu a opatrovníkovi povinnosť podať návrh na nariadenie predbežného opatrenia (odňatím detí matke). Ako otec je objektom neustálych a extrémnych útokov matky, ktorá umiestnila na verejnosti parte o jeho úmrtí. Poukázal na závery znaleckého posudku z 8. mája 2011 (vyhotoveného v konaní pred týmto súdom sp. zn. 26P/180/2009), podľa ktorého je matka osobne, sociálne a emočne nezrelá s dlhodobým osobnostným defektom, psychotickým procesom (susp. neliečená chronická forma schizofrénie s defektom osobnosti), pričom ide o neliečené ochorenie, s odporúčaním psychiatrického vyšetrenia matky. Ďalej namietal, že ak súd spojil potrebu maloletej G. vyrastať v stabilnom rodinnom prostredí s prostredím matky, nepostupoval správne. Matka nielen nevytvára túto stabilitu, ale predstavuje pre zdravý vývoj maloletej negatívny faktor. Maloletú G. izoluje pred otcom (pri náhodnom stretnutí jej zakrýva tvár). Ako rodič nie je spôsobilá zabezpečiť vhodné materiálne podmienky pre deti, ako ani dlhodobo udržať si prácu. Spoločný byt zdevastovala (súdny znalec v znaleckom posudku č. 24/2015 konštatoval poškodenie bytu v značnej miere poruchami, ktoré nie sú dôsledkom štandardného užívania). Za služby spojené s užívaním bytu neplatila (otec býva aj s ich spoločným plnoletým synom v prenajatom byte) a od rozvodu manželstva platil za bývanie matky on (otec). Poprel účelový charakter jeho návrhu na zmenu starostlivosti, ku ktorému ho viedla obava o zdravý vývoj maloletých detí, nie snaha vyhnúť sa plateniu výživného, pričom svoju neúčast' na pojednávaní v konaní o výživnom ospravedlnil.

Matka navrhla uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Dôvodila, že otec nepreukázal existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov. Ide len o jeho subjektívne presvedčenie bez akejkoľvek opory v objektívnej realite. Ona maloletú G. neizoluje, chodíva s ňou na detské ihrisko, korčuľovať sa, bicyklovať, kúpať, na zumbu. Maloletá G. má veľa kamarátov, je citlivá a citovo naviazaná na matku. Skutočnosť, že matka kvôli aktuálnej finančnej situácii býva s maloletými deťmi u svojej matky (kde majú deti vytvorené najvhodnejšie podmienky na zdravý vývoj), nemôže byť vyhodnotená v jej neprospech a dôvodom na predbežnú úpravu pomerov. Bol to práve otec, ktorý svojim konaním spôsobil značné poruchy bytu. Jednoznačne odmietla tvrdenie o jej psychickom ochorení (otec tieto tvrdenia relevantným spôsobom nepreukázal, pričom ide o nepodložené domnienky, ktorých účelom je diskreditácia osoby matky). Na preukázanie svojej duševnej spôsobilosti matka predložila potvrdenie o zdravotnej spôsobilosti pedagogického zamestnanca zo dňa 19. augusta 2015, vydané MUDr. C. F. (v súvislosti s hľadaním nového zamestnania). Otec sa domáha zmeny úpravy rodičovských práv a povinností až po podaní návrhu matky na zvýšenie výživného (jeho cieľom je pomsta za podanie tohto návrhu). Reálne sa o maloleté deti nezaujímal, najmä o maloletú G. (počas celého jej života), v dôsledku čoho sa táto s otcom za celých osem rokov svojho života vôbec nestretla. Otec ju nikdy nepovažoval za vlastnú dcéru, pričom počas tehotenstva matky ústne popieral otcovstvo k nej. Správanie otca sa nezmenilo ani po narodení maloletej G., bol agresívny a vulgárny, fyzicky útočil aj na ňu. Nevyvinul žiadnu iniciatívu smerujúcu k zmene poslednej úpravy rodičovských práv a povinností. Okamžité odňatie maloletej G. do starostlivosti otca by tak pre ňu znamenalo nielen vytrhnutie zo stabilného výchovného prostredia matky, na ktoré je silne citovo naviazaná, ale ocitla by sa v prostredí otca, ktorý je pre ňu cudzím človekom (v dôsledku toho by hrozila ujma na jej psychickom zdraví).

Opatrovník zrejmy odvolací návrh nepodal. Vo vyjadrení k odvolaniu konštatoval, že po uzavretí rodičovskej dohody o úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode (rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 23C/45/2010) nevidoval žiadne podanie týkajúce sa zanedbávania starostlivosti matky o deti. Otec maloletú G. nenavštevoval a ani matku za tým účelom žiadnym spôsobom nekontaktoval. Až 15. apríla 2015 požiadal opatrovníka o vykonanie šetrenia v domácnosti matky, vyjadrujúc obavu o maloleté deti na základe informácií získaných od plnoletého syna I. a maloletej G.. 15. júna 2015 sa otec dostavil k opatrovníkovi v sprievode týchto detí za účelom ich výpovede, ktorým mu bolo odporúčané včasné podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Pri prešetrení pomerov na strane matky 8. júna 2015 opatrovník prostredníctvom rodinného asistenta nezistil žiadne nedostatky. Maloletá G. si po rozvode našla cestu k otcovi a navštevuje ho. Má silné citové väzby aj

s bratom I., ktorý žije u otca. Obidvaja rodičia majú svoj podiel viny na aktuálnej situácii vo vzťahu k najmladšej dcére G., ktorú sa matka snažila od otca izolovať a zamedziť, aby sa vzťah medzi nimi vyvinul. V uvedenom ohľade bol však otec mimoriadne pasívny, počas dlhej doby nevyvinul žiadnu aktivitu, aby svoj vzťah s maloletou nadobudol, nekontaktoval opatrovníka, nevyužil ani psychologické poradenstvo.

Zo správy opatrovníka o prešetrení pomerov na strane matky z 5. októbra 2015 bolo zistené, že domácnosť je z hľadiska materiálnej stránky v poriadku. Matka s maloletými deťmi býva u svojej matky v štvorizbovom rodinnom dome. Stará matka poukázala na silnú citovú väzbu medzi maloletou G. a matkou, s ktorou trávi maloletá všetok svoj čas. Matka nepracuje, je evidovaná na úrade práce. Všetci traja súrodenci majú veľmi dobré vzťahy, plnoletý I. navštevuje svoje sestry niekoľkokrát týždenne. Maloletá G. navštevuje druhý ročník Základnej školy M. v F., hodnotenie jej prospechu je pozitívne (ide o šikovné dieťa, vždy pripravené na vyučovanie, bez výchovných problémov), v škole je však tichá a utiahnutá (zvykajúca si na nové školské prostredie). Podľa správy opatrovníka o prešetrení pomerov na strane otca z 5. októbra 2015 je aj domácnosť otca v poriadku. Býva s plnoletým synom I. v dvojizbovom prenajatom byte, každý z nich má k dispozícii jednu izbu. Otec potvrdil, že sa s maloletou G. nestretáva vzhľadom na postoj matky. Staršia dcéra G. otca navštevuje, sama si reguluje kontakty s ním. Podľa tvrdenia otca asi štyri stretnutia s maloletou G. už prebehli, v byte otca za prítomnosti starších dvoch súrodencov. Stretnutia hodnotil otec pozitívne. Je schopný a ochotný sa o maloleté deti postarať. Do budúcnosti prejavil záujem o služby psychológa s cieľom pracovať na zlepšení komunikácie s maloletou G.. Opatrovník tiež zistil, že stará matka detí (u ktorej s matkou bývajú) neprejavila vôľu v prípade potreby vykonávať dočasnú starostlivosť o maloleté deti (ktorá by bola podľa jej tvrdenia zaťažujúca). Záujem a ochotu v prípade potreby postarať sa o maloletú G. prejavil jej plnoletý brat I.. Opatrovník doposiaľ nevykonal žiadne opatrenia v oblasti sociálnoprávnej ochrany detí. Do budúcnosti je daná možnosť využiť služby psychológa, mediátora a systematicky pracovať na zlepšení a prehĺbovaní vzťahu medzi otcom a maloletým dieťaťom.

Odvolačný súd po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné odvolanie podľa § 201 a § 204 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. (celú vec predbežného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré konanie mohlo začať i bez návrhu) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (pretože nešlo o žiaden prípad potreby prejednávania veci na pojednávaní podľa ods. 1 tohto ustanovenia) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne.

Pre nariadenie predbežného opatrenia sa vyžadovalo osvedčenie rozhodujúcich skutočností opodstatňujúcich predbežnú úpravu. Predbežné opatrenie sleduje urýchlenú úpravu pomerov účastníkov v situácii, kedy hrozí nebezpečenstvo konkrétnej ujmy. Odvolačný súd pri rozhodovaní v danom prípade musel zväžiť prínos okamžitej zmeny výchovného prostredia maloletých detí v porovnaní s predpokladanými následkami náhleho odlúčenia osemročnej G. od matky (ako jediného rodiča, ktorého pozná) a na jednej strane dôvodnú obavu otca o ťažko predvídateľných následkoch ďalšieho konania matky a jej výchovných postupov a na strane druhej reálne neexistujúcu osobnú a citovú väzbu medzi otcom a maloletou G.. Odvolačný súd tu zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že ochrana aktuálneho psychického zdravia v prípade maloletej G. nevyžaduje okamžité odňatie z výchovného prostredia matky, na ktorú ju silne citovo naviazaná, s ktorou trávi všetok svoj čas bez vytvorenia širších sociálnych kontaktov a ktorá zabezpečuje jej prípravu do školy s pozitívnymi výsledkami. Za takejto situácie v prostredí matky (ktorá býva v rodinnom dome svojej matky, ktorá ako stará matka detí predstavuje určitý kontrolný prvok v tomto prostredí), okamžité vyňatie maloletej z jej doterajšieho prostredia a jej umiestnenie do starostlivosti otca, ktorého nepozná a nemá s ním nadviazaný vzťah, predurčuje neprimeranosť zásahu (legalizácie pobytu dieťaťa mimo domácnosti matky) a spôsobenie ujmy v oblasti psychického zdravia maloletej G..

Absencia osobnej rodinnej väzby medzi otcom a maloletou G. bráni prínosu náhleho odovzdania maloletej do výchovného prostredia otca. Skutočnosti, ktoré nasvedčujú sociálnej izolácii maloletej a preukazujú evidentnú a nepopieranú snahu matky vytesniť otca z jej života, jednoznačne záporne vplývajú na jej ďalší vývoj. Náhle odňatie dieťaťa matke však nielen nevyrieši následky spôsobené nesprávnym konaním rodiča, o ktorom je reč ani zanedbaný vzťah otca a dcéry (za ktorý, ako správne konštatoval opatrovník, nesú zodpovednosť obidvaja rodičia), ale prinieslo by ďalší extrém v živote dieťaťa s negatívnym dopadom na jeho zdravie a vývoj (v dôsledku konfliktného vzťahu jeho rodičov).

S poukazom na uvedené oddelenie maloletej G. od matky by nebolo v najlepšom záujme dieťaťa, ktorý je vždy primárnym cieľom zásahov príslušných orgánov do rodinných vzťahov. Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi a žiadne dieťa nesmie byť vystavené svojvoľnému zasahovaniu do svojho súkromného života, rodiny a domova (článok 3 ods. 1 a článok 16 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, oznámenie FMZV ČSFR č. 104/1991 Zb.)

Právo styku rodiča s dieťaťom kompenzuje právo mať dieťa u seba a zabezpečovať jeho výchovu prostredníctvom osobnej starostlivosti. Tým, že otec právo styku s maloletou G. dlhodobo nerealizoval (styk otcovi nebol súdom zakázaný ani obmedzený) a bol úplne pasívny vo vzťahu ku každodennému životu svojej najmladšej dcéry, má rovnaký podiel na deformovaní jej predstavy o rodine, z ktorej ho nevymazala len matka. Aktuálne poukazuje na závery znaleckého posudku z roku 2011 (ktorým bolo odporúčané matke psychiatrické vyšetrenie), hoci so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky v súdnom konaní súhlasil (a v tomto prostredí ju ponechal bez ohľadu na možné dôsledky, ktoré aj nastali). Preto pokiaľ otec zanedbal svoje rodinné puto s najmladšou dcérou, s ktorou je teraz bez vzťahu, nesie práve on riziko dopadu výchovných postupov a konania matky na maloletú dcéru (nie súd, ktorý musel riešiť zložitú situáciu posudzovaním kolízie následkov navrhovanej náhlej zmeny výchovného prostredia dieťaťa a jeho ponechania v doterajšom prostredí). Skutočnosť, že matka bránila kontaktom otca s maloletou, nezbavuje otca zodpovednosti za nevyvinutie jeho vlastnej iniciatívy smerujúcej k náprave rodinných pomerov. Všetky otcom opisované negatíva matky vrátane jej extrémneho správania, vzhľadom na podozrenie ohľadom duševného stavu matky (vyplývajúce zo záverov súdnej znalkyne v roku 2011), ho k tomu jednoznačne zaväzovali. Tvrdenie otca týkajúce sa niekoľkých stretnutí s maloletou G. nepreukazovala pritom ani výpoveď maloletej G. pred opatrovníkom (spomenuté bolo len jedno náhodné stretnutie).

Pri rozhodovaní o dočasnej úprave pomerov vo vzťahu k maloletej G. bolo prihliadané primárne na jej vek, blížiaci sa plnoletosti (už o tri mesiace). Podľa správy opatrovníka si kontakty s otcom reguluje sama. Aj s prihliadnutím na jej osobnosť a vyspelosť (vyplývajúcu z jej celkového správania) je spôsobilá náležite posúdiť výchovné opatrenia a konanie matky a vyvodiť z toho ďalší adekvátny postup. Z výpovede maloletej G. pred opatrovníkom vyplýva, že na jednej strane cíti k matke kladnú emocionálnu väzbu, súčasne ale intenzívne vníma potrebu jej odborne pomôcť. V tomto kontexte je potom potrebné vyhodnotiť aj správanie matky, ktorá podala na dcéru (ako aj na ďalšie iné osoby) trestné oznámenie a ktoré bolo reakciou na popis negatívneho konania matky maloletou G. pred opatrovníkom. Dôležitosť zachovania spoločného rodinného prostredia obidvoch sestier vníma aj maloletá G. (ktorá pred opatrovníkom takúto vôľu výslovne prejavila). S poukazom na uvedené nebola preukázaná naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov ani vo vzťahu k nej, týkajúca sa už len limitovaného obdobia nasledujúcich troch mesiacov (do dovŕšenia plnoletosti).

Otcovi i matke bude daná možnosť v konaní vo veci samej preukazovať svoje tvrdenia s cieľom dosiahnuť úpravu rodičovských práv a povinností, ktorá bude v tom najlepšom záujme maloletých detí, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu. Zohľadňujúc závery vyššie označeného znaleckého posudku, ako aj v konaní preukazované správanie sa matky i zanedbaný vzťah medzi otcom a maloletou G., bude potrebné v konaní vo veci samej (okrem iného) vykonať dôsledné dokazovanie znaleckým posudkom z odboru psychológia a z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, predovšetkým za účelom posúdenia psychického zdravotného stavu rodičov, maloletých detí, ich vzájomných vzťahov a emocionálnych väzieb, ako aj eliminovania možných rizík vo výchovných prostrediach rodičov. Predbežne nebola opatrovníkom ani zistená iná osoba, ktorá by sa mohla podieľať na osobnej starostlivosti maloletých detí a ktorá by bola k tomu spôsobilá (v rámci širšieho rodinného prostredia), samozrejme za splnenia i ďalšej podmienky požívania ňou tiež dôvery detí.

Z dôvodu, že je v záujme maloletej G. udržiavať rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom, teda otcom a dostať tak príležitosť rozvíjať svoj vzťah k nemu, ako aj prejaviť svoje city slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča (matky), je tu inak daný dôvod na začatie konania súdom prvého stupňa ex offo (bez návrhu) aj o úprave styku otca s maloletou G. a včasné nariadenie predbežného opatrenia o takejto otázke bez návrhu (po zistení relevantne potrebných skutočností), ktorým uvedený styk bude upravený do definitívneho rozhodnutia vo veci samej. Aj právo styku rodiča s dieťaťom vyplýva z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý súčasne garantuje dieťaťu

právo na udržiavanie pravidelného osobného kontaktu s obidvoma rodičmi (ak dôjde k rozpadu rodiny). Práve prostredníctvom takto upraveného styku (ak sa rodičia nedohodnú) bude sa môcť aj otec podieľať na zabezpečovaní výchovy a zdravého vývoja dieťaťa. Bude pritom potrebné vziať do úvahy aj odporúčania obsiahnuté vo vyššie označenom znaleckom posudku z predošlého konania (o počiatočnej úprave styku v kratších časových intervaloch s cieľom zoznámiť maloletú Lauru s jej otcom a nadviazať vzťah za prítomnosti inej osoby a súrodencov). V prípade ak sa rodič chce s dieťaťom stretávať (a má na to aj vytvorené všetky podmienky), avšak vzťah medzi ním a dieťaťom nie je nadviazaný, je nevyhnutné najskôr vytvoriť predpoklady na obnovu vzťahov dieťaťa s rodičom. Uvedené vyžaduje citlivý prístup a súčinnosť rodičov s odborníkmi, s čím súvisí aj využitie možností uloženia výchovných opatrení, vrátane dohľadu (§ 37 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení).

Dôležitú úlohu tu má aj opatrovník maloletých detí, ktorému zo zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení, vyplývajú významné úradné povinnosti týkajúce sa pomoci a spolupráce pri riešení rodinných problémov účastníkov konania a to aj bez návrhu, ktoré mu boli avizované už v prvom polroku 2015, avšak doposiaľ nedošlo k žiadnej aktivite.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania (zhodne ako pred ním súd prvého stupňa o trovách konania prvostupňového) odvolací súd nerozhodoval, pretože tu ide o konanie, ktoré môže začať aj bez návrhu a v tom právo na náhradu trov konania účastníkom nevzniká zo zákona (podľa bezvýnimочného pravidla majúceho základ v ustanovení § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., pre ktorý dôvod v takýchto konaniach rozhodnutie o trovách konania účastníkov nepatrí ani do výroku rozhodnutia vo veci samej).

Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3:0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.